

ရုပ်သံနှင့် တောအုတ် ဖောင်စူးစမ်း

ဖရဿဝါစာ ခံစားမှုဝေဒနာအန်ထုတ်ခြင်း

စာရေးသူ၏ ခရစ်ယာန် အိမ်နီးချင်းတစ်ဦးက

ခရစ်ယာန်ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို မှန်မှန်လာပို့ ပေးသည်။

ဖတ်လို့အလွန်တန်ဖိုးရှိပါသည်။ စာရေးသူ၏ ဆောင်းပါးအချို့တွင်

ခရစ်ယာန်ဂျာနယ်မှ အာဘော်အချို့ပါဝင်သည်ကို ရှေးဦးပထမ ဝန်ခံလိုသည်။

ယခုနောက်ဆုံးထုတ် ဂျာနယ်ကို လာပို့၍ ဖတ်ကြည့်ရင်း စာရေးသူ၏

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပြေး၍ သတိရမိသည်။ စာရေးသူမိတ်ဆွေသည် တိုင်းထွာ၍

ပြောတတ်သည့် အကျင့်ဝသီလို ဖြစ်နေပုံသည်။ စေတနာပါပုံမရှိပါ။

စာရေးသူဖတ်နေသော ခရစ်ယာန်ဂျာနယ်က ဖရဿဝါစာကို ဂျေဒိက

မကြိုက်သည့် အကြောင်းအကျယ်တဝင့် ရေးသားထားသည်။ ခရစ်ယာန်နှင့်

ဖရဿဝါစာည် လားလားမျှ မအပ်စပ်ဟု ဆောင်းပါးရှင်က

ရှင်းပြရေးသားထားသောအခါ စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေသည် ခရစ်ယာန်ဖြစ်ရန်

အရည်အချင်းရှိနိုင်ပါ့မလားဟု သံသယများပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။

ထားပါတော့။

ဆောင်းပါးရှင်က ဂျိမ်းသမ္မာကျမ်းစာမှ အပိုဒ်တစ်ပိုဒ်ကို

ကိုးကားထားသည်။

“ဤပါးစပ်ကပင် ကောင်းချီးမင်္ဂလာ စကားလည်းပြောသည်။

ဆဲရေးစကားလည်း ပြောသည်။ ညီနောင်တို့ ဒီလိုသာပြောနေကြလျှင်

သင့်တော်မည်မဟုတ်”

လူ၌ စကားပြောနိုင်သော အရည်အသွေးရှိသည်။

ဤအရည်အသွေးကပင် တိရစ္ဆာန်နှင့် ခြားနားစေသည်။

စကားအမျိုးအစား

တချို့လူတို့သည် ဤအရည်အသွေးနှင့် စကားပြောနိုင်သော အခွင့်အရေးကို မတော်မတရား သုံးစွဲသည်ဟု ဆောင်းပါးရှင်ကရေးပြီး သူတစ်ပါးကို ထိခိုက်စေသော စကားအမျိုးအစားတို့ကို ဖော်ပြသည်။

စော်ကားသောစကား၊ ဆဲရေးတိုင်းထွာသောစကား၊ ကျိန်ဆဲသောစကား၊ ညစ်ညမ်းသောစကား၊ ဒိဋ္ဌိစကား၊ အောက်တန်းကျသောစကားနှင့် ညစ်ပတ်သောစကားတို့ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အချို့သော ဤစကားတို့သည် အရပ်စကားနှင့်ပြောလျှင် ပါးရိုက်တာထက်ပင် နာကျင်ဖို့ကောင်း သည်ဟူ၍ လည်း ထောက်ပြသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ဘာသာတိုင်းသည် ဖရဿဝါစကို ရှုတ်ချကြသည်။ ဝစီယဉ်ကျေးမှုကို သွန်သင်ကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ လည်း ဖရဿဝါစ harsh speech ကို ဒုစရိုက်တစ်ပါးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုထားသည်။ သို့သော် စေတနာကို စိစစ်ခိုင်းသည်။

ဖရဿဝါစ - ကြမ်းတမ်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်း၊ ဆဲရေးကြိမ်းမောင်းခြင်း။

ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းရာ၌ မကောင်းသောစေတနာပါမှ ဖရဿဝါစဟု ဆိုနိုင်သည်။ မိဘက သားသမီးများအား ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းခြင်းမှာ မကောင်းသော စေတနာမပါခြင်းကြောင့် ဖရဿဝါစ မဖြစ်ချေဟု ဗုဒ္ဓဘာသာဒေသနာတော် ဝေါဟာရအဘိဓာန်တွင် ရှင်းလင်းထားသည်။

စေတနာနှင့် ဖရဿဝါစကို ကျူးလွန်လျှင် မကောင်းသောအကျိုး ငါးပါးကို ခံစားရဖွယ် ရှိသည်။ ၎င်းတို့မှာ (၁) ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ရခြင်း၊ (၂) လူအများ၏ မုန်းတီးမှုကို ခံရခြင်း၊ (၃) မိမိစိတ်ကို မကြည်လင်စေခြင်း၊ (၄)

အကဲ့ရဲ့ခံရခြင်းနှင့် (၅) အသံကြမ်းတမ်းပျက်စီးခြင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာအဆုံးအမအရ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးကို ရှောင်လျှင် ဖရဿဝါစာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် သမ္မာဝါစာ right speech ကို ရသည်။

သမ္မာကျမ်းစာ ပရိဗ္ဗာန်၌ “ကြမ်းတမ်းသောစကားသည် မဆင်မခြင် မတွေးမခေါ်ဘဲ ဓားအချွန် နှင့်ထိုးသလို ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်” ဟု အနက်ဖွင့်ထားသည်။ ဓားအချွန်ဆိုသည်မှာ စေတနာကို ညွှန်းသည်။ မညွှန်းသည်တော့ မသိပေ။ စကားပြောလျှင် ကျိန်တွယ်ပြောခြင်း၊ ကျိန်ဆဲပြောဆိုခြင်း တို့ကိုလည်း စကားကြမ်းထဲထည့်ထားသည်။

သမ္မာကျမ်းစာက ညစ်ညမ်းပြက်လုံးတို့ကိုလည်း ရှုတ်ချသည်။ စေတနာက မည်သို့ပင်ရှိရှိ၊ စကားကြမ်းတစ်ခု၊ ပြက်လုံးကြမ်းတစ်ပိုဒ်သည် အောက်ပါတို့ကို ကျူးလွန်ပါက ဒုစရိုက်ပင်ဖြစ် သည်။

- (၁) ဂေါဒိကိ ထိခိုက်ခြင်း၊
- (၂) တမန်တော်တို့ကို ထိခိုက်ခြင်း၊
- (၃) သက်ကြီးရွယ်အိုတို့ကို ထိခိုက်ခြင်းနှင့်
- (၄) လူတိုင်းကို ထိခိုက်ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး Devi (စေတန့်) ကိုပင် စကားကြမ်းဖြင့် မတုံ့ပြန်ရပေ။ မိုက်ကယ်သည် ဂေါဒိ၏ တမန်တော်နတ်သားအပေါင်း၏ အချုပ်ဖြစ်သည်။ စေတန့်နှင့် သူတို့ရင်ဆိုင်ရာတွင် ဘယ်တော့မှ စကားကြမ်းများ အသုံးစွဲဟု သမ္မာကျမ်းစာ ဂျူ (ကိုး) ၌ ဖော်ပြထားသည်။

ဝေဒနာအန်ထုတ်ခြင်း

ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ဖရဿဝါစာနှင့် သမ္မာဝါစာဆိုပြီး နှစ်မျိုးခွဲခြားထားသလို ခရစ်ယာန်သမ္မာ ကျမ်းစာ၌ လည်း speech that injures သူများကို

ထိခိုက်ဒဏ်ရာရစေသော စကားနှင့် speech that heals

အနာကုပေးသောစကားဆိုပြီး နှစ်မျိုးခွဲသည်။

ဤနေရာ၌ စောဒကတက်မှုများရှိလာသည်။ ဦးစွာပထမ
စိတ်ပညာရှင်တို့က လူတို့၏ သဘာဝ အားဖြင့် မိမိတို့၏ ဝေဒနာခံစားမှုတို့ကို
အန်ထုတ်ပစ်ရန် emotional release လုပ်ရန် လိုသည်။ ဤသို့အန်ထုတ်ရာတွင်
စကားခပ်ကြမ်းကြမ်းပြောပြီး အန်ထုတ်မှ ဝေဒနာသက်သာသွား တတ်သည်။
စိတ်အတွင်းက စိတ်ဝေဒနာကို အန်ထုတ်နိုင်မှလည်း ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးရှိ
သည်ဟု ထောက်ပြသည်။

အခြားနိုင်ငံရေးသိပ္ပံပညာရှင်တစ်ဦးကမူ “ကျွန်တော်တို့၏
ခံစားမှုဝေဒနာတို့က အလွန် အင်အားကောင်း ပြင်းထန်သောအခါတွင်
သာမန်ဝေါဟာရတို့သည် ဤခံစားမှုဝေဒနာတို့ကို မသယ်ပိုးနိုင်တော့ပါ။ ထိုအခါ၌
ခပ်ကြမ်းကြမ်းစကားသည် အလွန်ပြင်းထန်သော ဆောင်ရွက်ချက် တစ်ရပ်
ဖြစ်ထိုက်ပါသည်” ဟု ဆိုသတည်း။

အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော စားရေးသူ၏ မိတ်ဆွေသချင်းမှထ၍
ဤဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုစေ ချင်သည်။

ဗိုးကပ်စ် အပျော့နှင့်အမာ စစ်ဂျာနယ်လစ်ဗင်း
အချိန်အစစ်

စစ်ပွဲတစ်ရပ်ဖြစ်တိုင်း စစ်ဂျာနယ်လစ်ဇင်း (War Journalism)
ဆိုသောအကြောင်းအရာသည် ပေါ်လာစမြဲဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင်
ယခုအီရတ်စစ်ပွဲမှပေါ်ထွက်လာသောစစ်ဂျာနယ် လစ်ဇင်းသည်

ယခင်စစ်ပွဲတွေတုန်းက ဂျာနယ်လစ်ဇင်းတို့နှင့် လုံးဝမတူ အလွန်ခြားနားသွားပြီ။

ယခုစစ်သတင်းတို့ကို ပုံရိပ်တို့ဖြင့်အဓိကဖော်ပြကြသည်။

ဖြစ်သည့်နေရာမှ ချက်ချင်း ကမ္ဘာ့အနှံ့ပေးပို့သည်။ နာရီမခြား ရက်မခြားပေ။
ချက်ချင်းလက်ငင်းဖြစ်သဖြင့် ဤလို သတင်းပုံရိပ်တို့ကို ဖြစ်ရာနေရာမှ
တစ်မဟုတ်ချင်း ပေးပို့နိုင်သော သတင်းထောက်တို့ကို (real time reporter)
အချိန်အစစ်သတင်းထောက်များဟူ၍ သီးသန့်ခေါ်ဆိုလာကြသည်။

ပုံရိပ်ဆိုကတည်းက ဖိုးကပ်စစ်က စကားပြောလာသည်။ ကင်မရာ၏
ဖိုးကပ်မှန်ဘီလူး (focus lenses) တို့ကို အသုံးပြုရာတွင် လူတွေ သေပုံကြေပုံ
လူသေအလောင်းတို့ကို အထူးအာရုံ ထား၍ ရိုက်ပြခြင်းကို ဖိုးကပ်စစ်အမာ (hard
focus) ဟုခေါ်သည်။

သေကြေဒဏ်ရာရခြင်းတို့ကို အဓိကထားသော ပုံရိပ်တို့ကို
ဖိုးကပ်စစ်အပျော့ (soft focus) ဟု ခေါ်သည်။ ယခင်အခေါ်
ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်သည် ယခုနှစ်ယောက်နှင့် အလုပ်လုပ်ရသည်။
ဗီဒီယိုကင်မရာမင်းကတစ်ယောက်၊ သတင်းကိုပြောပြသူ (Narrator)
ကတစ်ယောက်၊ အနည်းဆုံး နှစ်ယောက်နှင့် ဆောင်ရွက်ရသည်။

စစ်မြေပြင်သတင်းထောက်က ပေးပို့လိုက်သော ပုံရိပ်နှင့် အသံတို့ကို
သတင်းဌာန တီဗီဗဟို စခန်းမှ အယ်ဒီတာက တည်းဖြတ်သည်။ အကယ်၍
တည်းဖြတ်ချိန်မရှိလည်း နဂိုကတည်းက သတင်းဌာန၏ ပေါ်လစီကို
ပြောပြထားရသည်။ မည်သည့်ဖိုးကပ်စစ်ကို အလေးပေးသည်ဆိုသော
အချက်ဖြစ်သည်။

ရှေ့ခံတန်ဖိုး

ယခု အီရတ်စစ်ပွဲကို အနောက်တိုင်းမီဒီယာတွေရော၊

အာရပ်မီဒီယာတို့ကပါ သတင်းယူကြ သည်။ အာရှ တရုတ်နှင့် ဂျပန်မီဒီယာလည်း ပါသည်။ အမေရိကန်မီဒီယာက ဖိုးကပ်စ်အပျော့ကို ပိုသုံးသည်။

အာရပ်မီဒီယာတို့ကမူ ဖိုးကပ်စ်အမာကို ပိုသုံးသည်။

ဤကိစ္စမှာ မီဒီယာတို့၏ စစ်ပွဲအပေါ် သဘောထားလိုက်၍

ဖိုးကပ်စ်အမျိုးအစား ကွဲပြား နိုင်သည်ဟု ဆိုကြသော်လည်း

တကယ်စကားပြောသည့်အရာမှာ ဖြစ်ရပ် (event) ပင်ဖြစ်သည်။

မီဒီယာအမြင်ဖြင့်ကြည့်လျှင် ဖြစ်ရပ်တစ်ရပ်ဖြစ်လာလျှင် ဤဖြစ်ရပ်၏

တကယ့်သဘာဝ (true nature) ကို ပုံပန်းရအောင်ဖမ်းပြီး ဖော်ပြနိုင်ရန် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဤသို့ဖော်ပြရာ၌ ထိန်းချုပ်မှုတစ်ရပ်လိုသည်။ ဤသည်မှာ

ရှော့ခ်တန်ဖိုး (shoke value) ပေါ်လွင်စေလို၍ ပုံရိပ်တို့ကို ပြူးတူးပြတ်

ဖောဖောသီသီသုံးစွဲခြင်းကို ထိန်းသိမ်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ယေဘုယျပြောလျှင် စစ်ပွဲဆိုသည်မှာ လူသတ်ပွဲဟုဆိုနိုင်သည်။

သို့ရာတွင် ခေတ်မီအဝေးပစ် လက်နက်ကြီးများဖြင့် ပစ်ခတ်နိုင်လေသောအခါ

ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကို သတ်ဖြတ်သည်ဆို၍ မပေါ်လွင်နိုင်တော့ပေ။

အနီးကပ်တိုက်ပွဲ fire fight တို့၌ သာ ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကို ပစ်ချလိုက် သည်ဟု ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် ပေါ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် အဝေးပစ်လက်နက်တို့ဖြင့် တိုက်သောစစ်ပွဲတို့သည်

ဘယ်သူဘယ်ဝါဟူ၍ မပေါ်လွင်သဖြင့် ညစ်ညစ်ထည်းထည်း မရှိသောစစ်ပွဲ

(sanitized war) လို့ထင်ရသည်။ ယနေ့ ခေတ်သစ် စစ်ပွဲတို့တွင် မလွဲသာလို့သာ

စစ်တိုက်ကြရစေကာမူ ညစ်ထည်းမှုမရှိ၊ သန့်ရှင်းသော စစ်ပွဲတွေ

ဖြစ်စေလိုကြသည်။

ရုပ်သေမှ ရုပ်ရှင်သို့

ဂြိုဟ်တုပုံရိပ်စစ်သတင်းတို့သည် ဖျတ်ခနဲဖျတ်ခနဲ (snap shots) တွေများလေရာ ဖျတ်ခနဲ လျှပ်တစ်ပြက် ပုံရိပ်တို့ကိုကြည့်ပြီး ဖျတ်ခနဲ လျှပ်တစ်ပြက် ဝေဖန်အကဲဖြတ်မှု (snap judgements) တွေ ပြုလုပ်ကြရသည်။ ဤအချက်ကို ဝါရင့်မီဒီယာသမားနှင့် နိုင်ငံရေးသမားတို့က ဘဝင်မကျကြပေ။

ဖျတ်ခနဲပုံရိပ်တွေကြည့်ပြီး ဖျတ်ခနဲချက်ချင်း ဝေဖန်အကဲဖြတ်သူတို့သည် များစွာသောကိစ္စ တို့၌ အန္တရာယ်များလှသည်ဟု ထောက်ပြလာကြသည်။ ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်မှု မပါတတ်သော ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ယခင် ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်တို့သည် ရုပ်သေပုံကိုပဲရိုက်ခဲ့ကြရသည်။ တိုက်ပွဲ၌ ထိခိုက် သေကြေသူတို့ ပုံကိုရိုက်ရသောအခါ ရုပ်သေတွေဖြစ်သဖြင့် ထင်းပုံကို ရိုက်ရသည်နှင့်တူသည်ဟု ဝါရင့်ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်ကြီး ဘရက်ဒီက ပြောပြသည်။ မသေမရှင်ဖြစ်၍ လူးလွန်လှုပ်ရှား နေသည့် ပုံတို့ကိုရိုက်လို့ မရပေ။ လှုပ်လျှင် ဓာတ်ပုံရိုက်မရ။ ထို့ကြောင့် သေသူတို့သည်သာ စိတ်ရှည်သည်ဟု ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်တို့ကြားတွင် ပြောစမှတ်ရှိခဲ့သည်။

ယခု ကင်မရာတက္ကနီလိုဂျီက အလွန်ခေတ်မီလာသည်။ ရုပ်သေကင်မရာ ခေတ်ပျောက်သွား သည်။ အလှုပ်ရှားဆုံး ဖြစ်ရပ်တို့ကို ထင်ဟပ်သောစစ်ပွဲတွင် ဗီဒီယိုကင်မရာသည် အရာရာကို ရုပ်ရှင်ရိုက်လာနိုင်သည်။ ထို့အပြင် ကင်မရာသည် အလွန်ပေါ့သည်။ အလွန်မြန်သည်။ အကျိုး သက်ရောက်မှုကား ပေါ့ပါးမြန်ဆန်သော ကင်မရာတို့ဖြင့် ဖျတ်ခနဲ လျှပ်တစ်ပြက်ရိုက်နေရသော ရိုက်ကွင်းတွင် သေသူတို့ပုံသည် သိပ်မမြင်သာတော့ပေ။ မထင်ရှားတော့ပေ။

စစ်မြေပြင် ဓာတ်ပုံတို့ကို သတိကြီးကြီးထား၍ တည်းဖြတ်ရသည်။ အကြောင်းမူ ဤဓာတ်ပုံ၊ ဤပုံရိပ်တို့သည် ကြည့်သူမြင်သူအား စိတ်ကသိကအောက်

ဖြစ်စေနိုင်သော အရည်အချင်းရှိရုံမျှ မက သူတို့ပင်လျှင် ဖြစ်ရပ်ထဲဆွဲခေါ်ပြီး
ပါဝင်ပတ်သက်နေသလို sense of implication ခံစားမိအောင်
ပြုလုပ်နိုင်သောကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။

လက်ရာနှစ်ခု

အင်ဘီစီရပ်မြင်သံကြားက အီရတ်စစ်ပွဲကို သတင်းလွှင့်သောအခါ (the
cost war) “စစ်စရိတ်” ဆိုပြီး အမြဲတမ်းခေါင်းစီးတပ်ပြီး လွှင့်သည်။
ငွေကြေးအဓိပ္ပာယ် ဖြင့်ပြောသည်မဟုတ်။ သေကြေဒဏ်ရာရရှိသမျှတို့သည်
စစ်အတွက် စရိတ်စကကျခံနေကြရသည့် ပမာရှိသည်ဟူသော မက်ဆေ့ချ်ကို
ပေါ်လွင်စေရန်ဖြစ်သည်။

စစ်ပွဲ၏ သရုပ်မှန်တို့ကို ကြည့်သူတို့နှင့်ဆက်သွယ်၍ ဖော်ပြသောအခါ
တတ်နိုင်သမျှ ဝမ်းသာ ပျော်မြူးမှုကို မပြဘဲဖော်ပြရန်ကြိုးပမ်းသည်။ စစ်ပွဲ၏
အနဋ္ဌာရုံလို့မသုံး။ စစ်၏ စရိတ်ဟုသုံးပြီး သတင်းလွှင့်သည်။ အနိဋ္ဌာရုံသည်စရိတ်။

စစ်ပွဲသတင်းကြည့်သူတို့သည် ပုံရိပ်တို့ကိုကြည့်ပြီး အကဲဖြတ်ရသည်။
အကောင်းအဆိုးအရ သာခံရသည်။ judgement and taste ဟုဆိုသည်။
စစ်ပွဲမှန်သမျှသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း တာချည်းဖြစ်သည်။
ဤလိုကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော စစ်ပွဲကို ညစ်ထည်းမှုအနည်းဆုံးဖြင့်
သတင်းဖော်ပြရန်မှာ သိပ်တော့မလွယ်လှပေ။

Carnage ခေါ်လူတွေ အစုလိုက် အပြုံလိုက် သေစေသောစစ်ပွဲသည်
စစ်မက်ဘေးထွက်ပစ္စည်းဟု ဆိုကြစေကာမူ ဤသတ်ပွဲကို
သတင်းအဖြစ်ဖော်ပြကြရာ၌ အချက်နှစ်ချက်က ပို၍ လက် ရာမြောက်လာသည်။

ပထမအချက်မှာ ကင်မရာတက္ကနီလိုဂျီ၊ ဂြိုဟ်တုတက္ကနီလိုဂျီဖြစ်သည်။
ဒုတိယအချက်မှာ စစ်မြေပြင်အတွင်း ဝင်ထွက်နိုင်ခွင့် လွယ်ကူမှု access to battle
fields ဖြစ်သည်။ ဤနှစ်ချက်ကြောင့် သတင်းကြည့်သူတို့သည် သူတို့ကိုယ်တိုင်
စစ်မြေပြင်အလယ် ကောင်ထဲ ရောက်ရှိသွားကြပေသည်။

ကြည့်သူတို့က စစ်မြေပြင်အလယ်ကောင်ထဲ ရောက်ရှိနေချိန်၌
မီဒီယာတို့က ဖိုးကပ်စ်အမာ သို့မဟုတ် ဖိုးကပ်စ်အပျော့ ကိုယ်သန်ရာ
သန်ရာရွေးချယ်နေကြသည်။

လာခြင်းကောင်းသကဲ့သို့ ပြန်ခြင်းလည်းကောင်းပါစေ

ရုပ်ကလာပ်မြေဝယ်

ဒီမနက်စာရေးသူတို့ ဇနီးမောင်နှံလမ်းလျှောက်ထွက်
အနည်းငယ်နောက်ကျသွားသည်။ ပရီး မီးယားလီ(ဂ်) အာဆင်နဲ့လ်နှင့်
နာမည်မမှတ်မိ အသင်းဘောပွဲ တီဗွီထိုင်ကြည့်မိ၍ မနက် ၆ နာရီခွဲ လောက်မှ
အိပ်ရာထနိုင်သည်။

လမ်းလျှောက်ရင်း ကန်တော်ကြီးသို့ ရောက်သွားသောအခါ
မော်လမြိုင်မှ နာရေးကူညီမှု
လမ်းလျှောက်အသင်းမှဥက္ကဋ္ဌဦးစံတင်တို့အဖွဲ့ကရန်ကုန်ရောက်မော်လမြိုင်သားများ
ယခင်ဘုတ်ကလပ်ထောင့်၌ စာရေးသူအားစောင့်နေကြသည်။ ခုမနက် ၃နာရီ
မော်လမြိုင်မှ လိုင်းကားနှင့်ရောက်လာကြသည်ဟုဆိုသည်။

လုပ်နေကျလေ့ကျင့်ခန်းပင် မလုပ်ဖြစ်။ သူတို့နှင့်အတူ
အနီးအနားစားသောက်ဆိုင်တွင် နံနက်စာစားပြီး အိမ်သို့ ခေါ်ခဲ့သည်။
ရန်ကုန်မော်လမြိုင်အသင်းမှ လှမ်းခေါ်လာခဲ့ကြကြောင်း ပြောပြသည်။
သူတို့ပေးသော စာရွက်တစ်ရွက်ကို ဖတ်ကြည့်ရာ ကဗျာကို အတော်သဘောကျ
သွားသည်။

“အို သူတော်ကောင်း

မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့

တစ်ခဏလာရ၊ လူ့ဘဝတွင်

ရုန်းကန်လှုပ်ရှား၊ ကြိုးစားရင်ဖြင့်

ငယ်ရာမှကြီး၊ ကြီးရာမှအို

အိုရာမှနာ၊ နာရပြီးလျှင်
သူသူငါငါ၊ အမှန်မုချ
သေကြေရမည် မလွဲတည်း။
ထိုသို့ကြုံလျှင်၊ နှိမ်ပါးပြည်သူ
ကြည်ဖြူစွာဖြင့်
ဘာသာတရား၊ မခွဲခြားဘဲ
သေသူရုပ်ကလာပ်
မြေဝယ်ကျအောင်
မေတ္တာဖြူစင်၊ စေတနာယာဉ်ဖြင့်
ဆောင်ပို့ပေးမည် သုသာန်ဆီ။
အများသူငါ၊ သေသည့်အရေး
ရည်မျှောတွေး၍ ၊ စေတနာထား
သဒ္ဓါအားဖြင့်၊ နာရေးကူညီ
ကုသလိုလ်ဟူသည်
နတ်လူသာဓုခေါ်စေသော်။

သရေခုံင်းဝေးသွား

သူတို့ နိဗ္ဗာန်မော်တော်ယာဉ်တစ်စီးဝယ်ရန်

အလှူခံထွက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မော် လမြိုင်ပြန်မရောက်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍ သချောင်းဘယ်ရွှေ့သွားသလဲဟုမေးကြည့်ရသည်။ ဦးခန္တီဘုရားမှ လှမ်းကြည့်လျှင် မြင်နေရသောမော်လမြိုင်သချောင်းသည် ယခုကျိုက်မရောဘက် ပိန္နဲ ကုန်းရွာနားရောက်သွားပြီဟု ပြောပြကြသည်။

သချောင်းဟောင်းနေရာ၌ မော်လမြိုင်သံလွင်မြစ်ကူးတံတားကြီးပြီးလျှင် မော်လမြိုင်ဘူတာ ဆောက်လုပ်ရန် လျာထားကြောင်းတော့ ကြားပြီးဖြစ်သည်။ သချောင်းဝေးသဖြင့် အသုဘယာဉ်တစ် စင်းကောင်းကောင်းလိုလာပြီ။ မော်လမြိုင်မြို့ မော်တော်ယာဉ်အသင်း၌ အသုဘယာဉ်ရှိသော် လည်းနိုင်ပုံမရ။ ကားကလည်းဟောင်းနေသည်။ စားရေးသူ မော်လမြိုင်အိမ်နှင့် မော်တော်ယာဉ် အသင်းကသိပ်မဝေးလှသဖြင့်နေ့တိုင်းလိုမြင်နေခဲ့ရသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပတ်လောက်ကပင် စာရေးသူ၏ ခယ်မဒေါ်မေမေကြည် (အငြိမ်းစားကျောင်း အုပ်) ကွယ်လွန်သဖြင့် မော်လမြိုင်သို့ ချက်ချင်းထလိုက်ရမလိုဖြစ်ခဲ့သေးသည်။ သို့သော် စားရေးသူ စာရေးနေရသော အလုပ်ကဘယ်လိုမှ ခွာလို့မရသဖြင့် အသုဘကိစ္စအတွက် ငွေကြေး သာအမြန်လှမ်းပို့ပြီး ကူညီခဲ့ရသည်။ တူတွေမတူတွေကလည်း အလုပ်အကိုင်ကိုယ်စီရှိကြသဖြင့် အသုဘကိစ္စအတွက် မပူမပင်တတ်နိုင်ကြပါသည်။ “ဘကြီး ပင်ပန်းမယ်၊ မလာရင်လည်းနေပါ” လို့ဖုန်းဆက်ပြောကြသည်။ ထို့ကြောင့် ငွေပဲ ကူညီလိုက်သည်။

ရန်ကုန်ရောက်ကတည်းက စာရေးသူ အသုဘတွေ အတော်ပို့ရသည်။ စာရေးသူ၏ ယောက္ခ မလည်း အိမ်၌ ပင် ဆုံးသဖြင့် ကိုအောင်သင်းတို့နာရေးအဖွဲ့ကို အကူအညီတောင်း၍ ရေဝေးသူ သာန်သို့ ချလိုက်ရသည်။

ရွှေဘို

စာရေးသူ အသုဘအပို့ရဆုံးနေရာမှာ ရေဝေးဖြစ်သည်။

တော်တော်တော့ကြာပါပြီ။ စာရေးသူ ဝိုင်အမ်စီအေ၌ နေစဉ် စာရေးသူ၏ သူငယ်ချင်းပြည်တွင်းအခွန်ဦးစီးဌာနမှ အငြိမ်းစားမှူး ကိုမောင်မောင်လေး (ဘောလုံး) ကွယ်လွန်သည်။ သူက ရေကျော်တွင်နေသူဖြစ်ပြီး ရန်ကုန် ဂျပန်ဆေးရုံးကြီးတွင် ကွယ်လွန်သည်။ သာကေတသုဿန်သို့ ချရသည်။

ထိန်ပင်သချင်းကို မရောက်ဖူးပေ။ သို့ရာတွင် တစ်မြန်နေ့ ဈေးကွက်ဈာနယ် အယ်ဒီတာချုပ် ကိုကျော်စိန်မင်း၏ မိခင်ကွယ်လွန်သဖြင့် ထိန်ပင်သချင်းသို့ရောက်သွားသည်။ အတော်ဝေးသားပဲ ဟုပြောမိသည်။

စာရေးသူသည် အသုဘပို့ရသော လူမှုရေးအလုပ်ကို အလွန်တာဝန်ကျေချင်သည်။ ကြုံကြိုက်၍ ပြောရဦးမည်။ မနှစ်ကတစ်နေ့တွင် စာရေးသူ၏ အိမ်သို့ ဗိုလ်မှူးတင်မောင် (ရွှေဘို) သူ့သားတစ်ယောက်နှင့်အတူ လည်သည်။ သူရွှေဘိုမှာနေသည်ဟု သိထားရာ အခုတွေ့တော့ အတော်အံ့အားသင့်မိသည်။ အသက်က ၈၀ ကျော် တော်ရုပ်ကျနေပြီ။ လူတွဲရသည်။

သူကတခြားဘာမျှမပြော၊ ဂျပန်တော်လှန်ရေးက အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို စာရေးသူအား ပြောပြနေသည်။ ဂျပန်သိမ်းခါစရှိသေး။ ကိုတင်မောင်က ဂျပန်ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားကြရာ ရန်ကုန်၌ ဂျပန်ကင်ပေတိုင်ဖမ်းမိသွားသည်။ သခင်ကျော်စိန်၊ ဆရာရာဂျန်တို့နှင့် အတူသူပါ အဖမ်းခံရသည်။

ဂျပန်ကအတော်နှိပ်စက်ပြီးသည့်နောက် ပြန်လွတ်လိုက်ရာ သူလည်းရွှေဘိုပြောင်းရွှေ့နေ သည်။ ရွှေဘို၌ ကပြားရုပ်ပေါက်သောလူတစ်ယောက်ရွှေဘိုသူ အိမ်သို့ညကြီးမင်းကြီးရောက်လာ သည်။ သူ့အဖြစ်အပျက်ကို ထိုသူက သိနေသည်။ သူ့အားအိန္ဒိယသို့

လိုက်ခဲ့ရန်ခေါ်သဖြင့် သူလည်းချက်ချင်းသဘောတူပြီး ထိုသူနှင့်ထလိုက်ခဲ့သည်။

ဘိုးဘွားရိပ်သာ

တော်လမ်းခရီး အဖုံဖုံဖြတ်ပြီး တမူးဘက်မှတစ်ဆင့်
အိန္ဒိယနယ်ထဲဝင်နာမည်ကြီး အင်ဖာသို့ သူတို့နှစ်ဦးအား လေယာဉ်ငယ်တစ်စင်းဖြင့်
ကာလကတ္တားအနီးလေယာဉ်ကွင်း ငယ်တစ်ခု၏
ပြေးလမ်းပေါ်ဖြည်းဖြည်းဆင်းသက်ရင် ပြေးလမ်းအဆုံး တစ်နေရာ၌
ရပ်လိုက်သည်။ လူတစ်ယောက် သူတို့ကို လာကြိုနေသည်။

ထိုမှစ၍ သူသည် ဖို့(စ်) ဝမ်းအိုဝမ်းအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သွားပြီး
ရက်အနည်းငယ်လေ့ကျင့်ခန်းဆင်း ကာမြန်မာပြည်သာယာဝတီ
မင်းလှမြို့နယ်ဘက်၌ လေးထီးဆင်းရသည်။ ကိုတင်မောင်သည့်
နောက်ပိုင်းအဖြစ်အပျက်တို့ကိုလည်း စာရေးသူအားငြဟပြသည်။
တပ်မတော်ထဲဝင်၍ ဗိုလ်မှူးဘဝ ဖြင့် အငြိမ်းစားယူခဲ့သည်။ သူကသူ့သမီးအိမ်တွင်
ခဏနေပြီး ရွှေဘိုပြန်မည်ဟု ပြောကာ စာရေးသူ အိမ်မှ ပြန်သွားပါသည်။

သိပ်မကြာပါ။ စာရေးသူထံ တယ်လီဖုန်းလာသည်။ ကိုတင်မောင်
ဘိုးဘွားရိပ်သာရောက်နေ ကြောင်းအကြောင်းကြားခြင်းဖြစ်သည်။ စာရေးသူလည်း
ချက်ချင်းဆိုသလို နှင်းဆီကုန်း ဘိုးဘွား ရိပ်သာသို့ လိုက်သွားသည်။
သူ့သားအကြီးနှင့်တွေ့ပြီး ကိုတင်မောင်သည် ဘိုးဘွားရိပ်သာဆေးရုံ
တွင်မြောနေသည်။ ကင်ဆာဟုဆိုသည်။ သူ့သားက ခပ်တိုးတိုးလေးသူ့နားကပ်၍
စာရေးသူလာ ကြောင်းပြောပြရာ ကိုတင်မောင် မျက်စိပင်မဖွင့်နိုင်။
သူ့လက်ကိုစာရေးသူအားခါပြပါသည်။

စာရေးသူလည်း သူ့သားအား ငွေကြေးပေးခဲ့ပြီး ပြန်လာခဲ့သည်။

နောက်နေ့တစ်မနက် တယ်လီဖုန်းလာသည်။ သူဆုံးပြီးတဲ့။

ဇေယျကျော်ထင်ဘွဲ့ရဗိုလ်တင်မောင် အသုဘရေဝေးသို့ စာရေးသူပို့ခဲ့သည်။ ရွှေဘိုမှ တကူးတကလာပြီး လူသိနည်းသော သူ့သမိုင်းအတိုအစလေးတစ်ပုဒ် ကိုစာရေးသူအား ပြန်ရေးပေးစေချင်ပုံရသည်ဟု ခံစားမိသည်။ လူအိုရုံကို ကိုလှမြိုင် (ကိုဆောင်း) ကတာဝန်ယူ ပို့ပေးလိုက်သည်ဟု သိရှိရသည်။

ဆုတောင်း

မောင်လမြိုင် ဦးခန္တီဘုရား တောင်ပေါ်လမ်းလျှောက်အသင်း

(နာရေးကူညီမှု) သည်ကဗျာစပ် သာတော်သည်မဟုတ်။ ဘဝ၏ လိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ထုတ်ရာ၌ လည်း တော်လှသည်ဟု ထင်မိ သည်။

ဆောင်ပုဒ်ကို ကြည့်ပါလေ။ လာခြင်းကောင်းသကဲ့သို့

ပြန်ခြင်းလည်းကောင်းပါစေတဲ့။ လှူချင်စရာဆောင်ပုဒ်ဖြစ်အံ့ထင်သည်။ အဖွဲ့ထဲမှ ကိုအေးသွင်က စာရေးသူအား “မော်လမြိုင်သား နှစ်ထပ်ကွမ်း” ဟုစသည်။

မောင်လမြိုင် မဂ္ဂဇင်းတစ်နှစ်တွင် စာရေးသူရေးသားခဲ့သော ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်ကိုရည်ညွှန်းဟန်တူသည်။

သူသိသည်။ သို့သော် အမှတ်မထားလိုက်ပုံရသည်။ စာရေးသူသည်

အလောင်းငါးလောင်း မော်လမြိုင်တွင် သဂြိုဟ်ခဲ့ရသည်။ ကွယ်လွန်သူစာရေးသူ ၏ ဇနီး၊ စာရေးသူ သားကြီး၊ စာရေးသူ ယောက္ခမ၊ စာရေးသူမရီး၊ မကြာသေးမီက စာရေးသူ ခယ်မတို့ဖြစ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် နာရေး၏ ဝေဒနာနှင့် သံဝေဂတို့ကို သတိရသဖြင့်

စာရေးသူစာမူခတွေ့ ရထားသော မိမိပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ ငွေကိုရေတွက်ကြည့်လိုက်သည်။ လေးသောင်းကျော်ရှိသည်။ အစွန်းထွက်ကိုဖယ်ပြီး ငွေလေးသောင်းကိုလမ်းလျှောက်အသင်း (နာရေးကူညီမှု) သို့ လှူဒါန်း လိုက်ပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌ ဦးစံတင် (အသက် ၉၀) ကဆုတောင်းပေးသောအခါ စာရေးသူက ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေလို့ ပီတိဖြစ်စွာ တုံ့ပြန်လိုက်မိသည်။

နာမည်ပေးခြင်း အတွဲထူးဆန်း စားပွဲထိုးမေးပုံ အဒမ်ကိုအရင်

ဂျေဒ်သည် အဒမ်ကိုအရင်ဖန်ဆင်းသည်။ သူ့ကိုအဒမ်လို့ပဲ ဂျေဒ်ကနာမည်ပေးသည်။ ထို့နောက် ဂျေဒ်ကအဒမ်အား ဧဒင်ဥယျာဉ်ကြီးထဲမှ တိရစ္ဆာန်တို့ကို နာမည်ပေးခိုင်းသည်။ အဒမ်အ တော်ကြိုးစားရသည်။ ကျား၊ ဆင်၊ ခြင်္သေ့စသည်ဖြင့် အကောင်တွေကို အမျိုးအစားအလိုက်နာမည် ပေးလိုက်ပေသည်။

ဘာသာဗေဒပညာရှင်က သမ္မာကျမ်းစာပါ ဤပုံပြင်လေးကို အမြတ်တနိုးကိုးကားရင်း လူသတ္တဝါ၏ ဆက်သွယ်ရေးစွမ်းရည် (ability to communication) အကြောင်းကိုရှင်းပြသည်။ ဤဆက်သွယ်ရေးစွမ်းရည်၌ နာမည်ပေး တတ်ခြင်း (ability to name) သည် လူ၏ အထက်မြက် ဆုံးအရည်အချင်းဟု ပညာရှင်က မှတ်ချက်ချသည်။

အကြောင်းမူ အဒမ်က သူ့မိန်းမကို ဧဝဟုအမည်မေးလိုက်သည်မှစ၍ တီထွင်ကြံဆမှု (creativity) သည် ဘွားခနဲ့ ပီတိစိတ်ဖြင့် ပေါက်ဖွားလာသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။ နာမည်ပေးရခြင်း သည်မလွယ်ပေ။ တိရစ္ဆာန်တို့ကိုနာမည်ပေးရသောအခါ၌ သဘာပတ်ဝန်းကျင်ကို စူးစူးစိုက်စိုက်

အကဲခတ်နိုင်စွမ်းရရှိသည်။ အတွေးစိတ်ကူးဆန်းကြယ်ရသည်။ တီထွင်ကြံဆမှု၏
ဝိသေသတို့ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ဧဝံကို နာမည်ပေးရာမှစ၍ တီထွင်ကြံဆမှုပေါ်သည်။

ဘာသာဗေဒပညာရှင် ပါမောက္ခဒန့်စံအဆိုအရ လူသာလျှင်
နာမည်ပေးနိုင်စွမ်းရှိသည်။ အခြားသတ္တဝါတို့ နာမည်မပေးတတ်ကြပေ။
မှောင်နေခြင်းကို ညဟု အမည်ပေးလိုက်သည်။ လင်းနေခြင်းကိုနေဟု
အမည်ပေးလိုက်သည်။ လူ့သဘာဝစာကား၏ အံ့ဖွယ်သရဲပင်ဖြစ်တော့သည်။ အဒမ်က
သူမိန်းမကို ဧဝံလို့ နာမည်ပေးသည်။ ဧဝံက တစ်ဖန်သူ့သားကို ကိန်း (Cain)
လို့နာမည် ပေးသည်။

ဆက်သွယ်ရေးကျွမ်းကျင်မှုငါးပါး

ပါမောက္ခဒန့်စံက လူ့ဆက်သွယ်ရေးစနစ်တွင် နာမည်တွေမရှိလျှင်
အသို့ဖြစ်မည်နည်းဟု စဉ်းစားခိုင်းသည်။ ဆက်သွယ်ရေးအကုန်ခက်ခဲကုန်မည်။
ဉာဏ်ရည်ရှိသော ဆက်သွယ်မှုပေါ် ပေါက်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ လူ၌
ဆက်သွယ်နိုင်သော အရည်အချင်းရှိရုံမျှမ ဆက်သွယ်ချင်သော ဆက်သွယ်ချင်သည်
မဟုတ်၊ ဂျေဒ်နှင့်လည်း ဆက်သွယ်ချင်သည်။

ဘာသာဗေဒပညာရှင်နွမ်းခြွမ်းစကီးက
လူ့ဘာသာစကားကိုလေ့လာလျှင် အစွန်ဆုံးသော စခန်း၌ လူ၏ အနှစ်သာရ (human
essence) ကိုရှာဖွေတွေ့ရှိမည်ဟုဆိုသည်။ လူ့အနှစ်သာရဆို သည်မှာ လူ၌
သာထူးထူးခြားခြား ရှိသောလူ့စိတ်၏ အရည်အသွေးတွေဖြစ်သည်ဟု ခြွမ်းစကီးက
အနက်ပေးသည်။

အခုဘာသာဗေဒကအတော်ကျယ်သွားပြီ လူ့လောကအတွက်

ဘာသာဗေဒကိုသာမဟုတ် ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဘာသာဗေဒ၊ အပင်တို့၏ ဘာသာဗေဒတို့ကိုလည်း လေ့လာကြသည်။ လာကအ လုံးစုံကိုခြုံ၍ ဘာသာဗေဒလေ့လာခြင်းကို (Earth’s web of life) မြေကမ္ဘာကွန်ရက်ဘဝကို လေ့လာခြင်းဟု ခေါ်လာသည်။

ခရစ်ယာန်စာစောင်တစ်ခုက ဆက်သွယ်ရေးကျွမ်းကျင်မှု (communication skill) ထက် မြက်စေ့ရန် နည်းလမ်းငါးသွယ်ကို အကြံပေးသည်။

၁။ သူများပြောတာကိုနားထောင်ပါ။ “နားထောင်မှုမြန်ပါ၊ အပြောအနေးပါ” (ဂျိမ်းသမ္မာကျမ်း စာ၊ စာ- ၁၁၉) ၂။ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်မှ ဘဝနှင့် အရာဝတ္ထုတို့တွင် စိတ်ဝင်စားပါ။ စာဖတ်ပါ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ယှဉ် ဖတ်ပါ။ “မိမိလေ့လာဆည်းပူးထားသော ဆွေနွေးသောအခါ ညှိနှိုင်းပြီး ဆွေးနွေးပါ” (ပရိုဗာ-၁၁၂) ၃။ ဝေါဟာရကြွယ်ဝအောင်ပြောပါ။ “ယေရှု၏ စကားလုံးတို့ကို နားလည်ရန် မခက်ခဲပါစေနှင့်” (အက် ၄.၁၃) ၄။ ပီပီသသ စကားပြောပါ။ အသံထွက်မှန်မှန်ထွက်ပါ။ “နားထောင်သူကို ကြင်နာပါ” (ကိုရင်သီယမ် - ၁၄.၇) ၅။ သင်၏ ဆက်သွယ်ရေးကျွမ်းကျင်မှုသည် ဂျေဒ်က မေတ္တာလက်ဆောင်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်ကို အသိအမှတ်ပြုပါ။ ဤသို့ အသိအမှတ်ပြုလျှင် ဘာသာစကားကို လေးစားမိသည်။ (ဂျိမ်း -၁.၁၇)

မတွဲစပူးအတွဲ

စက်တင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှုကြီးကို လူ ၁၉ဦးက ဦးဆောင် ဆောင်ရွက်သည်။ ဤ ၁၉ ဦးသည် မကောင်းဆိုးဝါး (evil) ဖြစ်သည်။ သူတို့ပညာတတ် (educated) တွေဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကျိုးယုတ်စေချင်သူ (suicidal) တွေဖြစ် သည်။ နယူးယောက်တိုင်းမ်ဂျာနယ်လစ်

သောမတ်စ်ဖရီးမင်းက ဂုဏ်ပုဒ်သုံးပုဒ် အတွဲအစပ်ကို အလွန်ထူးဆန်းသည်ဟု ထင်သည်။ ဘယ်လူစုလူဝေး၌ မှ ဤအတွဲမျိုးကို တွေ့နိုင်မည်မဟုတ်ဟု ဆိုသည်။

မကောင်းဆိုးဝါးဖြစ်သူ ပညာတတ်သည့်အခါ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေကြောင်းကြံစည်လိမ့်မည် မဟုတ်။ သူများကိုသာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်ရန် မြှောက်ပေးမည်။ မကောင်းဆိုးဝါးလည်း ဖြစ်ပြီး ကိုယ့်အကျိုးဖျက်ဆီးသူသည် ပညာတတ်မည့်သူ မဟုတ်နိုင်ပေ။ ယခုသုံးခုစလုံး ပြုတွဲထား သည်ကို တွေ့ရသောအခါ မိမိတို့ယဉ်ကျေးသော လောကကလက်ခံထားသော ကျင့်ဝတ်တရား (presumptive morality) ၏ အပြင်အပ (out of bound) ရောက်နေပုံပေါ်လာသည်။ ထို့အပြင် လူသားတို့၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်း (human imagination) ၏ အပြင်အပရောက်၍ နားလည်ရခက် နေသည်။

နောက်ခံတီးလုံး

သို့သော် အကြမ်းဖက်ဝါဒဆန့်ကျင်ရေးစစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲရမည်။ ဤစစ်ပွဲကို အင်အားသုံးစစ်ပွဲ (big force display) ဖြင့်သာ ဆင်နွှဲရမည်မဟုတ်။ လျှို့ဝှက်ကွန်ရက်နည်းတို့ဖြင့်လည်း ဆင်နွှဲ ရမည်။ ဤအချက်ကို သောမတ်စ်ဖရီးမင်းက ထောက်ပြပြီး အိုစမာဘင်လာဒင် အာဖဂန်နစ္စတန်မှာ မပုန်းအောင်းဘဲ ကိုလံဘီယာနိုင်ငံတွင် သွားရောက်ပုန်းအောင်းလျှင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲဟု နှိုင်းယှဉ်ပြသည်။

ကိုလံဘီယာမူးယစ်ဆေးဂိုဏ်းသည် ပါးစပ်ဖြင့် စကားမပြော၊ အလုပ်ဖြင့်သာ စကားပြော သည်။ သူတို့ကို ဝယ်လိုရသည်။ သူတို့ကလည်း ဝယ်သည်။ သူတို့သည် ပြိုင်ဘက်ကွန်ရက်တို့ကို ဘယ်လိုပြန်ဖျက်ပစ်ရမလဲ ဆိုသောနည်းကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် သိသည်။ သူတို့ကို ဘယ်သူ ဘယ်ဝါကိုဖြင့်

“အရှင်ရရ၊ အသေရရ” လိုချင်ပါသည်ဟု ပြောလျှင် သူတို့က ဤစကားကို
“အသေရရ၊ အသေရရ” (dead or dead) လို့ပဲ နားလည်မည်။

ဂျာနယ်လစ် သောမတ်စ်ဖရီးမင်းသည် အသေခံပုံးဖောက်ခွဲမှုကို
စတင်မွေးထုတ်ရာ လက်ဘနွန်နိုင်ငံ၊ ဘေရွတ်မြို့၌ နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည်။ ဘေရွတ်၌
ပုံးပေါက်သံ၊ ပစ်ခတ်သံတို့သည် နေ့စဉ်ဘဝ၏ နောက်ခံတီးလုံးလိုဖြစ်နေသည်။
ရန်ဘက်ချင်းလည်း အသေအလဲပစ်ခတ်တိုက်ခိုက် သည်။ မကြာခဏလည်း
အပစ်အခတ်ရပ်စဲကြသည်။

သောမတ်စ်ဖရီးမင်းသည် ဘေရွတ်စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့
ညစာသွားစားလေ့ရှိသည်။ စားပွဲထိုးအမျိုးသမီးက “ညစာကို အခုစားမလား၊
အပစ်အခတ်ရပ်စဲပြီးမှ စားမလား” ဟု မေးသည်ကို အတော်သဘောကျသွားသည်။
ဤစားပွဲထိုး အမျိုးသမီး၏ အမေးကို သူက နယူးယောက်တိုင်းမ်သတင်းစာတွင်
ဖော်ပြလိုက်သည်။

[နွယ်နီ]

